

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

2037

Vragen van het lid **Fritsma** (PVV) aan de minister voor Wonen, Wijken en Integratie over *de bekendmaking van de top 20 van probleemwijken*. (Ingezonden 12 februari 2009)

1
Hoe beoordeelt u het dat de meeste probleemwijken uit de top 20 buurten zijn waar zeer veel allochtonen wonen?¹

2
Erkent u dat hieruit blijkt dat problemen op het gebied van uitkeringsafhankelijkheid, overlast en criminaliteit niet los zijn te zien van de voortgaande massa-immigratie? Zo nee, waarom niet? Zo ja, waarom?

3
Bent u bereid iets tegen deze massa-immigratie te doen, zodat het oplossen van problemen geen kwestie van «dweilen met de kraan open» blijft? Zo ja, welke maatregelen komen er? Zo nee, waarom niet?

4
Realiseert u zich dat autochtone bewoners van allochtonenwijken gruwelijk in de steek zijn gelaten, en nu een veel te hoge prijs voor het multiculturalisme moeten betalen?

5
Gelooft u werkelijk dat het uitgeven van miljoenen euro's aan straatcoaches en gezinsmanagers zoden aan de dijk zet?

6
Realiseert u zich dat probleemwijken nooit prachtwijken worden zolang criminelen en overlastveroorzakers niet hard worden aangepakt? Zo ja, bent u bereid om volhardende allochtone straatterroristen met verblijfsvergunning of dubbele nationaliteit (eventueel na denaturalisatie) uit Nederland te verwijderen?

¹ RTL nieuws, 7 februari 2009.

Antwoord

Antwoord van minister **Van der Laan** (Wonen, Wijken en Integratie), mede namens de staatssecretaris van Justitie (ontvangen 23 maart 2009), Zie ook Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2008–2009, nr. 1862

1
De aandachtwijken zijn geselecteerd op basis van 18 indicatoren die sociaal-economische achterstanden, (ervaren) sociale leefbaarheidsproblemen, fysieke achterstanden en (ervaren) fysieke problemen in beeld brengen. Het gaat bij de criteria bijvoorbeeld om laag besteedbaar inkomen, woonachtig in relatief oude woningen en de ervaren overlast. Gemiddeld gaat het in de 40 wijken om 52% autochtone bewoners en 48% niet-westerse migranten. Naar het oordeel van het kabinet is het een gezamenlijke opgave om de wijken met de grootste cumulatie aan achterstanden en problemen, om te vormen tot wijken waar alle

bewoners kansen hebben en weer graag wonen.

2 en 3
De suggestie als zou er sprake zijn van massa-immigratie deel ik niet. Binnen de reguliere toelatingsprocedure wordt verblijf alleen toegestaan als aan de voorwaarden voor het beoogde verblijfsdoel wordt voldaan. De voorwaarden voor gezinsmigratie zijn in het recente verleden reeds aangescherpt. Met ingang van 1 november 2004 is het leeftijdsvereiste en het middelenvereiste voor gezinsvorming verhoogd en daarnaast geldt met ingang van 15 maart 2006 het vereiste tot inburgering in het buitenland. De problemen hebben niet zozeer te maken met immigratie, maar met de sociale en economische positie van lage-inkomensgroepen. Het is een feit dat migrantengroepen van niet-westerse herkomst daarin zijn oververtegenwoordigd. Zowel door middel van algemeen beleid als via het integratiebeleid beoogt de overheid de positie van de betreffende groepen te verbeteren. Het kabinet verwacht dat nieuwe Nederlanders de geboden kansen pakken. Wie dat niet kan, moeten we ondersteunen. Wie dat niet wil, moeten we aanspreken. Via de wijkenaanpak zijn stevige afspraken gemaakt over gedifferentieerd bouwen, meer mensen aan het werk,

minder schooluitval, bevordering van integratie en over de aanpak van criminaliteit, overlast en verloedering.

4

De concentratie van sociaal-economische en fysieke achterstanden en problemen heeft deze wijken onder druk gezet. Dit is niet enkel problematisch voor autochtonen maar voor alle bewoners in deze wijken. Het kabinet realiseert zich dat de grote veranderingen die met de toename van populatie niet-westerse migranten in de aandachtswijken verband houden voor veel autochtonen te snel zijn gegaan en voor onbehagen zorgen. Het kabinet zet zich via algemeen beleid op het terrein van onderwijs, integratie, werkgelegenheid, economie in om de situatie voor mensen te verbeteren. Daar bovenop is de wijkenaanpak van dit kabinet er mede op gericht om de verbinding tussen autochtonen en migranten te versterken en sociaal-economische achterstanden te verkleinen.

5

Het kabinet vindt het van belang dat er zowel aandacht uitgaat naar het stellen van grenzen als naar het bieden van perspectief. Straatcoaches en gezinsmanagers worden ingezet om overlast te beperken, c.q. multiprobleemgezinnen adequate hulp te bieden (zie de brief over de Aanpak van Marokkaans-Nederlandse probleemjongeren, TK 2009 31 268, nr. 13). Hiermee is onder meer in Amsterdam, Utrecht en Tilburg goede ervaring opgedaan. Uiteraard moeten deze instrumenten alleen worden ingezet als zij passend zijn en aansluiten bij de problematiek op lokaal niveau. Dit vereist dus grondige probleemoriëntatie vooraf. Die heeft in de 40 wijken plaatsgevonden via de wijkactieplannen. Op basis daarvan zet een aantal gemeenten straatcoaches en wijkagenten in om jongeren aan te pakken die overlast veroorzaken in de wijken. Amsterdam, Enschede, Groningen, Den Haag, Eindhoven en Gouda experimenteren met een «achter de voordeur»-aanpak gericht op multiprobleemgezinnen. Gezamenlijk proberen we tot effectieve oplossingen te komen, zodat alle gezinnen beter geholpen worden.

6

Plegers van strafbare feiten worden stevig gestraft. Dat geldt ook voor criminaliteit en overlast in de wijken. Conform het huidige beleid is voor verblijfsbeëindiging op grond van de openbare orde vereist dat het belang van de Nederlandse samenleving bij beëindiging van het verblijf zwaarder weegt dan het belang van de vreemdeling en zijn gezinsleden bij voorzetting van het verblijf. Hierbij wordt de duur van het verblijf van de vreemdeling op grond van een verblijfsvergunning gerelateerd aan de ernst van de inbreuk op de openbare orde (glijdende schaal). In dit verband wordt niet getreden buiten de kaders die internationale regelgeving daarvoor stelt, zoals artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM). Aan een veroordeling door de strafrechter worden derhalve zonedig al vreemdelingrechtelijke consequenties verbonden. De Rijkswet op het Nederlanderschap bevat geen bepaling op grond waarvan intrekking van het Nederlanderschap wegens de hier aan de orde zijnde criminele feiten mogelijk is. Invoering van een dergelijke bepaling wordt evenmin overwogen. Het Europees Nationaliteitsverdrag (Trb. 1998, 10), waartoe ook Nederland is toegetreden, beperkt de mogelijkheden op grond waarvan de nationaliteit kan worden ingetrokken.